

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9CoP/18/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4612200076
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4612200076.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a členiek senátu Mgr. Ingrid Vallovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, vo veci starostlivosti súdu o maloletú J. N., nar. XX. XX. XXXX, bytom u poručníčky K. C., nar. XX. XX. XXXX, T., D. S., XXXX/X, zast. JUDr. Jozefom Dudzík, advokátom so sídlom v Topoľčanoch, Škultétyho 1597/7, maloletá zastúpená Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Topoľčany ako kolíznym opatrovníkom, dieťa matky: neb. S. N., zomr. dňa XX. XX. XXXX a otca: neb. S. N., zomr. dňa XX. XX. XXXX, o návrhu starých rodičov C. N., nar. XX. XX. XXXX a O. N., nar. XX. XX. XXXX, obaja bytom P., R. XXX/XX na zmenu poručníka, zast. JUDr. Martinom Kákošom, advokátom so sídlom v Topoľčanoch, Bernolákova 1546/32, o odvolaní starých rodičov proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 3. februára 2014 č. k. 7P/4/2012-174, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti

potvrďuje.

V časti úpravy styku starých rodičov maloletej J. O. a C. N. m e n í tak, že starí rodičia sú oprávnení sa s maloletou stretávať každý páry týždeň od piatku 17.00 hodiny do nedele 18.00 hodiny a počas letných prázdnin od 15. 07. od 9.00 hodiny do 31. 07. do 18.00 hodiny, od 15. 08. od 9.00 hodiny do 31. 08. do 18.00 hodiny, počas vianočných sviatkov každý páry rok od 23. 12. od 18.00 hodiny do 30. 12. do 18.00 hodiny, počas veľkonočných sviatkov každý nepáry rok od piatku od 9.00 hodiny do pondelku do 16.00 hodiny a počas jarných prázdnin v páry roku od soboty od 9.00 hodiny do soboty do 18.00 hodiny.

Poručníčka K. C. je povinná maloletú J. na styk riadne a včas pripraviť, maloletú starým rodičom N. v dohodnutom čase pred jej bytom odovzdať.

Starí rodičia N. sú povinní po ukončení dohodnutej hodiny styku maloletú J. poručníčke pred jej bytom odovzdať.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa návrh na zmenu osoby poručníka maloletej J. N. nar. XX. XX. XXXX zamietol. Súd upravil styk starých rodičov O. a C. N. maloletej J. tak, že starí rodičia sú oprávnení sa s maloletou stretávať každý páry týždeň od piatku 17.00 hodiny do nedele 18.00 hodiny a počas letných prázdnin od 15. 07. od 9.00 hodiny do 31. 07. do 18.00 hodiny,

od 15. 08. od 9.00 hodiny do 31. 08 do 18.00 hodiny, počas vianočných sviatkov každý páry rok od 23. 12. od 18.00 hodiny do 30. 12. do 18.00 hodiny, počas veľkonočných sviatkov každý nepáry rok od piatku od 9.00 hodiny do pondelku do 16.00 hodiny a počas jarných prázdnin každý páry rok. Poručníčku K. C. zaviazal maloletú J. na styk riadne a včas pripraviť, maloletú starým rodičom N. v dohodnutom čase pred jej bytom odovzdať. Starých rodičov N. zaviazal po ukončení dohodnutej hodiny styku maloletú J. poručníčke pred jej bytom odovzdať. O trovách konania rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Navrhovateľom v 1. a 2. rade uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť trovy štátu vo výške 114,46 eura na účet Okresného súdu Topoľčany do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 56 ods. 1, 2 a § 58 ods. 1 až 7 Zákona o rodine a vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že návrh navrhovateľov - starých rodičov N. nie je dôvodný. Maloleté dieťa prišlo dňa 11. 09. 2011 o oboch rodičov pri dopravnej nehode, pričom v tom čase malo takmer 3 roky. Po tejto tragickej udalosti stará matka C. ihneď pricestovala z Prahy, kde pracovala a začala sa o maloletú starať, pričom ešte v tom čase sa dohodli so starými rodičmi N., že bude lepšie, ak sa starostlivosť o maloletú ujme ona sama. Následne aj súd v konaní o ustanovenie poručníka rozsudkom č. k. 7P/29/2011 zo dňa 05. 10. 2011 súd maloletej J. N. ustanovil poručníka v osobe starej matky K. C. V samotnom návrhu v tomto konaní navrhovateľa ako hlavný dôvod uvádzajú predovšetkým majetok, ktorý je dedičstvom maloletej, najmä rodinný dom, ktorý vlastnili rodičia maloletej a o ktorý majú záujem sa starať a zveľaďovať ho. V tomto znení bola aj prvotná správa kolízneho opatrovníka, ktorý tiež navrhoval N. možnosť byť majetkovým opatrovníkom. Na pojednávaní navrhovateľ následne uviedol, že nechcú byť len majetkovým opatrovníkom, nakoľko sú medzi nimi ako starými rodičmi nezhody aj ohľadom odovzdávania maloletej, preto chce o dieťa bojovať. Preto bol v danej veci ustanovený znalec K.. U., ktorý mal zodpovedať najmä otázku, komu doporučuje zveriť maloletú do osobnej starostlivosti. Znalec na pojednávaní vysvetlil, že „pani C. sa snaží maximálne starať o dieťa, avšak vhodnejšie prostredie pre dieťa v tomto veku, je prostredie s viacerými osobami, keďže dieťa má potrebu sa na niektoré osoby naviazať, má aj potrebu objímania, prejavuje sa vzdor v tomto veku, a preto dieťa pre pocit bezpečia potrebuje prechádzať od jednej osoby k druhej. Nie je možné skonštatovať, že dieťa má výraznejšiu citovú väzbu k jednej alebo druhej strane, i keď obe strany žijú v dvoch úplne rozdielnych prostrediach. Tiež nie je možné skonštatovať, že J. ku starým rodičom N. má naj dôvernejší vzťah, možno však hodnotiť, že dieťa bolo spontánnejšie u starých rodičov N., aj keď treba brať do úvahy aj to, že inak sa dieťa správa, keď je u starých rodičov len na víkend, sú mu možno vzácnejší a inak, keď musí dodržiavať pravidelný harmonogram bežných pracovných dní“. Súd mal za to, že nie je dôvod na zmenu poručníka maloletej, keďže maloletá žije dva a pol roka, t. j., od tragickej udalosti v domácnosti starej matky C.. Ohľadom osobnej starostlivosti o maloletú zo strany poručníčky neboli zistené žiadne nedostatky, práve naopak, posledná správa kolízneho opatrovníka uvádza, že maloletej J. sa darí výborne, na súčasnú situáciu si zvykla, keďže je dobre prispôsobivá, rýchlo si zvykla aj v novej škôlke. Maloletá tam navštevuje angličtinu a kurz mažoretiek a tiež navštevuje tanečný kurz Carmen. Ani zo znaleckého posudku nevyplýva, že by v starostlivosť o maloletú poručníčka nejako pochybila, znalec uviedol, že na vývoj dieťaťa, ak by vyrastalo naďalej v domácnosti poručníčky p. C., by to nemalo negatívny vplyv, on len považoval za optimálnejšie pre dieťa prostredie rodiny N.. Je nepochybné, že obe rodiny žijú v rozdielnom prostredí, N. žijú na dedine, je tam uprednostňovaný klasickejší spôsob života, dedinský spôsob života a p. C. žije v meste, je adaptabilnejšia, má širší sociálny kontakt, čo je zase potrebné pre dieťa v školskom veku, pričom práve v školskom veku by bolo možno prostredie p. C. vhodnejšie. Súd mal za to, že vzhľadom na to, že maloletá je v súčasnosti dobre adaptovaná na prostredie, v ktorom žije, t. j. u starej matky C., je zbytočné vystavovať ju ďalším stresom a meniť toto prostredie, keď na takúto zmenu nie je dôvod. Je zrejmé, že maloletá J. sa z tragickej udalosti a zo straty rodičov „spamätala“, pričom je nesporné, že jej v tom pomohla práve láska a vzťah k najbližším rodinným príslušníkom a to starým rodičom, či z jednej alebo z druhej strany. Práve v záujme zdravého rastu a vývinu maloletej je nevyhnutné, aby starí rodičia medzi sebou nevedli „žabo-myšie vojny“ a vzájomne sa neosočovali, ale aby spolu dokázali komunikovať na slušnej úrovni práve kvôli ich vnučke, ktorá citlivo reaguje na prípadné spory medzi týmito dvomi stranami. Čo sa týka majetkových a finančných záležitostí, tak v tomto smere doposiaľ nebolo zistené žiadne pochybenie zo strany poručníčky. Poručníčka súdu predložila prehľad finančných prostriedkov maloletej, i spôsob, ako s nimi bolo naložené. Nakoniec, spôsob nakladania s majetkom a finančnými prostriedkami maloletej podlieha kontrole zo strany súdu, nakoľko poručník je povinný predkladať súdu správy o nakladaní s majetkom maloletého dieťaťa, pričom táto správa obsahuje najmä informácie o výnosoch, investíciách, ako aj účele a výške výdavkov a príjmov súvisiacich s týmto majetkom. Za porušenie povinností pri spravovaní majetku maloletého dieťaťa zodpovedá poručník podľa všeobecných predpisov o náhrade škody. Súd, vzhľadom na to, že starí rodičia medzi sebou komunikujú len v nevyhnutnej miere a aj v

minulosti mali problémy zhodnúť sa na stretávaní s maloletou, upravil styk starých rodičov N. s maloletou tak, že starí rodičia sú oprávnení sa s maloletou stretávať každý párný týždeň od piatku 17.00 hodiny do nedele 18.00 hodiny a počas letných prázdnin od 15. 07. od 9.00 hodiny do 31. 07. do 18.00 hodiny, od 15. 08. od 9.00 hodiny do 31. 08. do 18.00 hodiny, počas vianočných sviatkov každý párný rok od 23. 12. od 18.00 hodiny do 30. 12. do 18.00 hodiny, počas veľkonočných sviatkov každý nepárny rok od piatku od 9.00 hodiny do pondelku do 16.00 hodiny a počas jarných prázdnin každý párný rok. Súd podľa § 148 ods. 1 OSP uložil navrhovateľom zaplatiť náhradu trov štátu spoločne a nerozdielne vo výške 114,46 eura, vzhľadom na to, že návrh navrhovateľov v konaní bol zamietnutý, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku. O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a) OSP a žiadnemu z účastníkov právo na ich náhradu nepriznal, nakoľko ide o konanie, ktoré sa mohlo začať i bez návrhu.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podali navrhovatelia v zákonom stanovenej lehote odvolanie, odôvodniac ho tým, že s názorom prvostupňového súdu nesúhlasila, pretože súd nerozhodoval v najlepšom záujme maloletej J., ale rozhodoval skôr v záujme K. C., ktorá bola dieťaťu ustanovená za poručníka. Súd sa mal zaoberať tým, ktorá zo strán je objektívne schopná lepšie zabezpečiť funkciu poručníka. Za účelom odborného posúdenia bol do konania pribratý znalec K.. J. U., z ktorého záverov v znaleckom posudku vyplýva, že rodinu N. považuje za optimálnejšiu na vychovávanie maloletej. Pri výsluchu na pojednávaní traumy alebo výraznejší stres spojený so zmenou prostredia u maloletej J. nepredpokladal. Znalec skonštatoval, že by bolo v záujme maloletej J., aby bola vychovaná nimi. Na rozdiel od poručníčky sú schopní zabezpečiť kompletnú rodinu. Rovnako túto otázku zhodnotil aj kolízny opatrovník. K správe majetku dieťaťa uviedli, že doterajšia poručníčka mala ihneď po tom, ako bola ustanovená za poručníčku, problémy so správou majetku dieťaťa. Dedičské konanie po zosnulých rodičoch maloletej nebolo doposiaľ ukončené. V dedičskom konaní má J. dediť dom, ktorý darovali jej rodičom, pričom podľa ich názoru je najlepším záujmom pre dieťa, aby sa tento rodičovský dom udržiaval, zachovával a zveľadoval tak, aby mala zabezpečené vlastné bývanie a v dospelosti sa mohla rozhodnúť, ako s týmto majetkom naloží. Terajšia poručníčka má však s týmto domom neustály problém, pretože s vlastníctvom domu sú spojené určité povinnosti a vyjadřila sa, že nie je ochotná zabezpečovať náklady na udržiavanie tejto nehnuteľnosti a písomne im hrozila, že tento dom predá. Z dlhodobého hľadiska teda vyvstáva ohľadom správy majetku problém a oni sú pripravení vyriešiť túto situáciu tak, že ako súdom ustanovení spravovatelia majetku maloletej budú uhrádzať všetky výdaje spojené s vlastníctvom tohto domu a budú tento jej majetok udržiavať a v rámci možností jej zveľadovať. Sú teda presvedčení o tom, že aj s ohľadom tejto funkcie poručníka ako správcu majetku dieťaťa sú vhodnejší pre záujmy maloletého dieťaťa oni, ako doterajšia poručníčka. Posúdenie pochybného nakladania poručiťky s poisťným plnením ponechávajú na právnu úvahu konajúceho súdu. K otázke adaptácie dieťaťa na výchovné prostredie uviedli, že návrh na súd podali 3 mesiace po tom, ako bolo rozhodnutie o ustanovení pani C. za poručníka vydané, avšak súd o ich návrhu rozhodol až po vyše dvoch rokoch. Súd by mal hľadiť na dlhodobý záujem dieťaťa, a nie na riziko psychickej traumy zo zmeny prostredia, ktoré ustanovený znalec odborne vylúčil. Prostredie u nich dieťa veľmi dobre pozná, pretože sa s ňou často sťahujú. Neochota opatrovníčky dohodnúť sa na styku s vnučkou a umožniť jej právo byť s nimi svedčí o nezvládnutí poručníckej funkcie zo strany pani C.. Ich námietky na spôsob konania pani C., teda, že nechcela umožniť riadny a bezproblémový styk s ich vnučkou až do vydania predbežných opatrení a že neoprávnene nakladala s majetkom maloletej, keď peniaze vyplatené z poisťky jej rodičov neuložila na účet vedený na meno dieťaťa, ale na účet vedený na jej meno a vyhrážala sa im predajom rodičovského domu maloletej, odmietala platiť náklady spojené s udržiavaním jej majetku a podobne, súd bagatelizoval. S takýmto bagatelizovaním ich námietok nemožno súhlasiť. Namietali, že súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia dostatočne nevysporiadal s týmito skutkovými zisteniami a neuviedol svoje úvahy pri hodnotení týchto ich námietok. Uvedeným bagatelizovaním skutočností svedčiacich v neprospech poručníčky je napadnuté rozhodnutie nepresvedčivé a v rozpore s princípom rovnosti procesných strán. Úlohou súdu bolo nájsť spravodlivé a dlhodobo najvýhodnejšie rozhodnutie v záujme maloletej J., čo sa podľa nich v tomto konaní, vzhľadom na uvedené dôvody nestalo. Namietali aj nesprávnosť procesného postupu súdu a to najmä, vzhľadom k postupu súdu od skončenia dokazovania na pojednávaní dňa 16. 01. 2013 a vzhľadom k tomu, že súd rozhodol až po roku na pojednávaní dňa 03. 02. 2014. Trvanie jedného roku, kedy súd vo veci nekonal, súd využil na to, aby mohol konštatovať, že maloletá je v súčasnosti už dobre adaptovaná na prostredie, v ktorom žije. Napriek tomu, že súd tvrdil, že je potrebné vyčkať na právoplatné skončenie konania vedeného na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. 11P/239/2012, ktorého predmetom je schválenie právneho úkonu za maloletú dedičku J. N., nakoniec rozhodol aj napriek tomu, že stále nemá k dispozícii právoplatné rozhodnutie o predmetnom

konaní. Súd mal skúmať v najlepšom záujme dieťaťa, ktorá zo strán, ktoré majú záujem o poručníctvo, lepšie naplní zákonom stanovené funkcie poručníka. Otázku vhodnosti výchovy súd zveril na odborné posúdenie ustanovenému súdnemu znalcovi, ktorý sa vyjadril, že vhodnejšie výchovné prostredie by mala J. u nich, súd však toto jeho odborné stanovisko ignoroval a dospel k názoru, že zmenou poručníka môže byť dieťa traumatizované, čo však znalec jednoznačne vylúčil. Súd im svojím postupom tiež uprel právo na spravodlivý súdny proces v tom, že nevykonával navrhované dôkazy a to výsluch svedkov, syna F. N. a jeho manželky S. N.. Aj z ich výpovede by sa súd mohol dozvedieť, aký má J. k nim vzťah a sú svedkami toho, že keď majú maloletú J. vrátiť späť k poručníčke, dieťa nechce ísť. J. ešte počas života svojich rodičov mala bližší a intenzívnejší vzťah k svojmu otcovi, na ktorom vyslovene lipla a túto svoju tendenciu viacej inklinovať k mužskej autorite má naďalej a túto náklonnosť po smrti otca zamerala na C. N.. Vzhľadom k tomu, ako sa pani C. svojej funkcie poručníka zhostila a tiež vzhľadom k tomu, ako sa sama J. pred nimi vyjadruje, že by chcela byť s nimi, sú toho názoru, že z vykonaných dôkazov je ich návrh na zmenu poručníka dôvodný. Vzhľadom k uvedenému žiadali, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a návrhu vyhovel, prípadne, aby vec vrátil súdu 1. stupňa na doplnenie dokazovania výsluchom svedkov, doplnením znaleckého posudku a oboznámením sa s meritórnym rozhodnutím vo veci schválenia úkonu poručníka a vyžiadanim si správy od bankových inštitúcií, o ktorých spoločníčka v čestnom prehlásení uviedla, že u nich uložila prostriedky maloletej.

Poručníčka K. C. vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľov uviedla, že po smrti svojej dcéry a zaťa sa dostala do situácie, keď bolo potrebné sa o vnučku postarať, čo starí rodičia N. pôvodne odmietli. V tom čase bývala a pracovala v Prahe a aby sa o vnučku mohla postarať, dala výpoveď a vrátila sa do Topoľčian. Všetky jej záujmy išli do pozadia a prvá je pre ňu vnučka. V znaleckom posudku K. J. U. je jediný dôvod na zmenu poručníka, a to viac osôb v rodine, aj to len do času povinnej školskej dochádzky a potom je vhodnejšie prostredie u nej. To, že je sama, neznamená, že dieťa nemá okolo seba iné osoby. Navštevuje materskú školu, okrem toho má dvoch synov, sestry, synovcov, neter, ktorí ich pravidelne navštevujú, ale navštevujú ich aj oni, takže tento dôvod neobstojí. Dnes je úplne bežnou záležitosťou, že dieťa vyrastá len s jedným rodičom. K. U. pochybil aj vo svojom úsudku o návšteve dieťaťa v rodičovskom dome. Starí rodičia N. nemajú dosť empatie a nedokážu pochopiť ani to, že ustavičnou manipuláciou dieťaťa proti nej ubližuje najviac maloletej. To, že s vnučkou navštevovala odborných lekárov, svedčí o tom, že sa o ňu dobre stará, čo sa týka jej fyzického aj psychického vývoja. Kolízny opatrovník chcel zmenu poručníka kvôli správe majetku, všetky ostatné hodnotenia sú v jej prospech. Čo sa týka správy majetku, dedičské konanie zatiaľ ukončené nie je. Poistky, ktoré J. dostala, do dedičstva nepatria. Výhodne ich uložila a zdokladovala sociálnemu úradu, aj súdu. Sú na jej meno, ale J. je jedinou oprávnenou osobou na prevzatie peňazí, ak by došlo k poistnej udalosti. Ak by súd určil majetkového opatrovníka, bude postupovať v súlade s jeho rozhodnutiami. Nikdy sa nevyjadrila, že nebude zabezpečovať náklady za dom, ktorý si J. rodičia kúpili. Do dnešnej doby nevie, aké sú naň náklady, nikdy sa s navrhovateľmi na túto tému nerozprávali. Navrhovatelia ju vo všetkých veciach obchádzajú a o tom, čo spravili, sa dozvedá len náhodne. Dom je odstavený od vody, elektriny a 3 roky sa tam nekúrilo. Za dom platí daň. Styk starých rodičov s J. neobmedzovala, chodí k nim rada. Nie je spokojná s ich starostlivosťou, ale vie, že potrebuje aj druhú rodinu. Z ich vyjadrení podaných na súde je zrejmé, že klamú o stretávaní s T., pretože si dosť často odporujú. Aj bez predbežného opatrenia im ju dávala kedykoľvek, keď o ňu požiadali. Súd námietky navrhovateľov nebagatelizoval, zistil, že zavádzajú, čo sa týka dieťaťa a ide im hlavne o majetok, ktorý patrí výlučne J.. Je to evidentné aj z odvolania, kde viac spomínajú poistky, dom, než dieťa. To, že J. sa naviazala viac na pána N., než na jeho manželku, je pravda. Pri preberaní na víkend uteká k dedovi. Hanbí sa za situáciu, v akej sa ocitli. Po tak tragickej udalosti sa mali spojiť, ale žiaľ, opak je pravdou. J. je spokojná, šťastná, má pocit istoty, bezpečia a domova. Vie, že je obklopená láskou zo všetkých strán. Chce bývať s ňou, aj keď ju občas vyhreší. Už dva a pol roka supluje oboch jej rodičov. Dieťa musí milovať, ale aj vychovávať. Pre jej ďalší rozvoj je nevhodné, aby k nej mala rovnaký benevolentný prístup, ako má druhá strana. Navrhovatelia nie sú schopní a hlavne ochotní zmeniť svoj životný štýl v prospech dieťaťa. Je presvedčená o tom, že má lepšie predpoklady dieťa vychovávať. Pokiaľ by súd chcel zmeniť poručníka, žiadala, aby boli navrhovatelia, aj ona vyšetrení psychológom. Žiadala, aby súd veci objektívne zhodnotil, kde má maloletá lepšie podmienky pre svoj rozvoj a rast.

Právny zástupca poručníčky k odvolaniu navrhovateľov uviedol, že rozsudok súdu prvého stupňa navrhuje ako vecne správny potvrdiť. V odvolaní sa neuvádza nič nové, čo by súdu nebolo už skôr známe. V spise je dostatok argumentov, aby bol návrh zamietnutý. Znalec pripustil, že iný znalec môže

mať na vec iný názor. Zdravý rozum a objektívne posúdenie možností v súčasnosti sú jednoznačne v jej prospech. Jediný problém, ktorý navrhovateľov trápi, je ten, že nemajú kontrolu nad finančnými prostriedkami, ktoré patria maloletej. Keďže nie sú splnené podmienky pre odvolanie poručníka z funkcie, nemožno uvažovať o zmene poručníka.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo (§ 212 ods. 2 písm. a/ OSP) na nariadenom odvolacom pojednávaní (§ 214 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľov nie je dôvodné, súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkový stav veci a vyvodil z neho aj správny právny záver, preto rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správny potvrdil a v časti úpravy styku podľa § 220 OSP zmenil.

Navrhovatelia sa podaným návrhom domáhali zmeny poručníka maloletej J. N. tak, aby boli oni ustanovení za poručníka maloletej J..

Podľa § 219 ods. 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 OSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia a po opätovnom výsluchu účastníkov konania na odvolacom pojednávaní dospel k záveru, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci a vec aj správne právne posúdil, preto jeho rozhodnutie v zamietajúcej časti ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil, a keďže s dôvodmi jeho rozhodnutia v časti zamietnutia návrhu na zmenu poručníka sa stotožňuje, podľa § 219 ods. 2 OSP na ne odkazuje. Pre potvrdenie správnosti záverov súdu prvého stupňa dodáva, že u maloletej J. sú dané zákonom predpokladané dôvody, pre ktoré jej musí byť ustanovený poručník, pričom o ustanovení poručníka maloletej J. rozhodol Okresný súd Topoľčany rozsudkom zo dňa 05. 10. 2011 sp. zn. 7P/29/2011, ktorým jej za poručníka ustanovil starú matku K. C., nar. XX. XX. XXXX, ktorá sa bude o maloletú J. osobne starať, bude zabezpečovať jej riadnu výchovu a bude ju zastupovať a spravovať jej majetok s účinnosťou od 11. 09. 2011. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 19. 10. 2011. Navrhovatelia podali návrh na zmenu poručníka dňa 05. 01. 2012, teda necelé tri mesiace od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým bol maloletej J. ustanovený poručník, pričom na to, aby bolo možné o zmene poručníka rozhodnúť, by bolo potrebné, aby nastala taká závažná zmena okolností, rozhodujúcich pre ustanovenie poručníka, ktorá by odôvodňovala pôvodné rozhodnutie v danej veci zmeniť (zohľadniac aj krátky čas od rozhodnutia o ustanovení poručníka, ako aj stav v čase vyhlásenia rozhodnutia). Súd prvého stupňa sa preto správne zamerl na posúdenie okolností, rozhodujúcich pre zmenu poručníka maloletej J. a dokazovanie vykonal aj znaleckým dokazovaním, zameraným na posúdenie citových väzieb maloletej J. na starých rodičov. Znalecký posudok následne vyhodnotil komplexne, v súvislosti s ostatnými, v konaní vykonanými dôkazmi, pričom s jeho záverom ohľadne zamietnutia návrhu na zmenu opatrovníka sa odvolací súd stotožňuje. Keďže predmetom konania je návrh na zmenu poručníka, v konaní súd neposudzoval len vhodnosť ustanovenia starých rodičov N., prípadne starej matky C. za poručníka, ale tiež to, či sa okolnosti od ustanovenia pani C. za poručníka zmenili do takej miery, že to odôvodňuje zmenu v osobe poručníka. Aj keď znalec k zmene prostredia uviedol, že pre tak malé dieťa nie je primárne prostredie, a teda so zmenou prostredia by nemalo mať problémy, nemožno v danej veci nezohľadniť doterajší výkon funkcie opatrovníka pani C., pričom tak v starostlivosti o maloletú J., ako aj pri spravovaní majetku maloletej J. doposiaľ neboli zistené žiadne nedostatky. Zohľadniť tiež treba doterajší postoj oboch strán po tragickej smrti rodičov maloletej J. pri prevzatí starostlivosti o maloletú (presťahovanie sa pani C. na Slovensko a ukončenie jej pracovného pomeru v Prahe). Záver znalca o tom, že prostredie rodiny N. by bolo pre maloletú J. v predškolskom veku prospešnejšie, je potrebné vyhodnotiť tiež v kontexte s tým, že na druhej strane nie je možné hodnotiť, že by dieťa malo výraznejšiu citovú väzbu k jednej alebo druhej strane a tiež v kontexte s konštatovaním znalca, že v školskom veku (o rok) by prostredie u p. C. bolo pre maloletú vhodnejšie. Za takto zisteného skutkového stavu odvolací súd, rovnako ako súd prvého stupňa, dospel k záveru, že vzhľadom k tomu, že maloletá J. je vzhľadom k času, ktorý uplynul od smrti jej rodičov, a

teda od času, od kedy sa o ňu osobne stará p. C., zvyknutá na prostredie p. C. a to bez ohľadu na to, či dĺžka konania bola ovplyvnená postupom súdu, zohľadniac ustanovenie § 154 ods. 1 OSP, dôvod na zmenu poručníka v danom prípade nie je. V najlepšom záujme maloletej J. by bolo najmä to, aby starí rodičia medzi sebou dokázali komunikovať, naďalej spolupracovali a vychádzali si v ústrety pri realizácii styku starých rodičov N., tak, aby maloletá J. nepociťovala napäté vzťahy medzi nimi, ale len lásku a starostlivosť osôb v jej okolí. Viac, ako zmena poručníka, je pre maloletú J. potrebné tráviť čas rovnako so starou matkou - poručníčkou p. C., ako aj so starými rodičmi N., pričom aj zmena prostredia a tiež iný prístup k maloletej J. zo strany oboch starých rodičov je pre ňu prínosom. Zo strany poručníčky nie je dôvodné do určitej miery znevažovanie spôsobu života a starostlivosti o maloletú starými rodičmi N., pretože po týždni plnom dôslednosti a určovaní limitov pre maloletú J. (záver znalca) starou matkou C., je pochopiteľné, že maloletá J. sa na víkend u starých rodičov teší, pričom aj keď čas strávený u nich nie je až natoľko podnecujúci a je benevolentnejší a menej limitujúci (záver znalca), i takýto prístup počas víkendu, vzhľadom k jej veku, má pre ňu význam a je pre ňu prínosom. K doplneniu dokazovania výsluchom svedkov, syna F. N. a jeho manželky S. N. na preukázanie vzťahu maloletej J. k navrhovateľom odvolací súd dodáva, že vykonanie takéhoto dokazovania považoval za nadbytočné, pretože dobré vzťahy maloletej J. k starým rodičom N. boli v konaní preukázané a ani poručníčka K. C. tieto dobré vzťahy nespochybňovala. Odvolací súd sa stotožňuje aj s rozsahom styku, ako ho upravil súd prvého stupňa, pričom rozhodnutie v tejto časti podľa § 220 OSP zmenil len z dôvodu, že rozhodnutie v tejto časti bolo v úprave styku počas jarných prázdnin neurčité, a teda aj nevykonateľné, keď nebolo špecifikované, od kedy do kedy má styk počas jarných prázdnin trvať. V ostatnej časti úpravy styku sa odvolací súd stotožnil so záverom súdu prvého stupňa.

O trovách konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 146 ods. 1 písm. c) OSP, a keďže išlo o konanie týkajúce sa maloletých detí, odvolací súd o trovách konania rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.